

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.180/2016/12.

A tanács tagjai:

Dr. Mészáros Mátyás a tanács elnöke
Böszörményiné dr. Kovács Katalin előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Francsics Imre ügyvéd
Jókai & Társai Ügyvédi Iroda

Az alperes:

Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat Polgármesteri
Hivatala III. rendű
Pest Megyei Kormányhivatal IV. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Gál és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gál András Levente
ügyvéd) - III. rendű alperes
.. jogtanácsos - IV. rendű alperes

A per tárgya:

Kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

III. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 25.Pf.21.658/2014/9.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 22.P.21.914/2014/7.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a III. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 843.280 (nyolcszáznegyvenháromezer-kettőszáznyolcvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A .. hrsz. alatti ingatlan .. tulajdonát képezi. .. és .., valamint egy ismeretlen személy 2006 októberében hirdetést adott fel az ingatlan eladására. A felperes az ingatlant a magát eladónak kiadó ismeretlen személlyel és .. megtekintette. 2006. október 27-én az ismeretlen személy a III. rendű alperes okmányirodájában bejelentette, hogy .. számú személyazonosító igazolványa elveszett. Kitöltött egy személyazonosító és lakcímet igazoló hatósági igazolvány adatlapot, majd az elkészített lakcímkártya igazolványt átvette az ügyintézőtől. Kiváltotta a születési anyakönyvi kivonatot is, és nyilatkozott a formanyomtatványon arról, hogy személyazonosító igazolványa, útlevele nincs. Valójában .. érvényes útlevelemmel rendelkezett. Ezután Pomáz Város Polgármesteri Hivatala Okmányirodájában a XII. kerületben felvett jegyzőkönyv, a születési anyakönyvi kivonat és a lakcímkártya birtokában személyi igazolványt igényelt. Az ügyintéző ellenőrizte, hogy milyen korábbi személyazonosító okmányokkal rendelkezett. Állandó és ideiglenes személyazonosító igazolványt igénylő adatlapot állítottak ki és a személyigazolvány tekintetében körözést bocsátott ki az okmányiroda.
- [2] 2006. november 6-án a felperes adásvételi szerződést kötött, amelyben adásvételi szerződéssel megvásárolta az ingatlant. Az eladó az okiratszerkesztő ügyvéd előtt magát a Pomáz Város Polgármesteri Hivatala Okmányiroda által kiállított ideiglenes személyi igazolvánnyal és a Budapest XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat által kiállított, lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal valamint adóigazolvánnyal igazolta. A felperes 36.000.000 forint vételárat a szerződéskötés napján átadott a szerződést eladóként aláíró személynek. A vételár kifizetése után a felperes megkapta az ingatlan kulcsait, azt birtokba vette, a földhivatal pedig bejegyezte a felperes tulajdonjogát. Ezt követően az ingatlant tulajdonosa, .. értesítette a szerződést készítő ügyvédet, hogy nem adta el az ingatlant és az okiraton levő aláírás nem tőle származik. A Fővárosi Bíróság 20.P.22.281/2007/40. számú ítéletében megállapította, hogy a perbeli szerződés nem létező szerződés, megkereste a földhivatalt az eredeti állapot helyreállítása körében az eladó tulajdonjogának visszajegyzése érdekében. Kötelezte a felperest 900.000 forint illeték és az ügyvédi munkadíj megfizetésére. Határozatában megállapította, hogy a szerződést nem az eladó írta alá, hamis okmányok felhasználásával történt a jogügylet megkötése. A másodfokú bíróság ítéletével a felperes által fizetendő ügyvédi munkadíjat 700.000 forintra leszállította.
- [3] A felperes és .. feljelentése nyomán a BRFK V. kerületi

Rendőrkapitányság nyomozó osztálya 01050/669/2007/Bü. számon nyomozást indított. A magát ..nak kiadó személyt nem tudták azonosítani, ezért a nyomozást az ő vonatkozásában a hatóság felfüggesztette. .. és .. tekintetében a büntetőeljárást elkülönítették és lefolytatták.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresetében 37.600.000 forint kártérítés és 2006. november 7-től járó késedelmi kamata egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket a Ptk. 348, 349., 339. és 344. §-ai alapján, figyelemmel arra, hogy az alperesek alkalmazottai a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.), az annak végrehajtására kiadott 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) és a 168/1999. (XI. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szig.rendelet) szabályait megszegve adták ki a magát ..nak megnevező személy részére a lakcímkártyát és az ideiglenes személyi igazolványt.
- [5] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint az ügyintézők eljárása jogszerű volt, illetve a kár és az alperesek magatartása között hiányzik az okozati összefüggés.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 37.600.000 forintot, valamint ezen összegből 36.000.000 forint után 2006. november 7-től a kifizetésig járó, a mindenkorin jegybanki alapkamattal megegyező összegű kamatait. Kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 1.686.560 forint ügyvédi munkadíjat és 900.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy az okmányok kiadása során a III. és IV. rendű alperes jogelődje jogellenes magatartást tanúsított. Miután a lakcímkártya kiadása iránti eljárás nem hivatalból indult, mert nem a régi típusú személyi igazolvány cseréje történt meg, ezért nem a Korm. rendelet 18. § (2) bekezdés a) pontja az irányadó. A kérelem előterjesztésekor a kérelmező személyazonosságát semmivel nem igazolta, a születési anyakönyvi kivonatot is csak azután váltotta ki, hogy a III. rendű alperesi ügyintézőtől átvette a lakcímkártyát. A IV. rendű alperes ügyintézője jogszabályellenesen járt el az ideiglenes személyigazolvány kiadásakor, mivel annak feltétele, hogy a kérelmező ne rendelkezzen érvényes útlevéllel. Miután a nyilvántartás szerint a kérelmezőnek volt érvényes útlevele, a jegyzőkönyvben pedig csak a személyigazolvány elvesztését jelentette be, önmagában a születési anyakönyvi kivonat alapján az ideiglenes igazolvány kiállítására nem lett volna mód,

fel kellett volna hívni az útlevél felmutatására. A kérelmező nyomtatványon tett nyilatkozata az útlevéllel kapcsolatban ellentétben állt a vesztési jegyzőkönyvben szereplő kézírásos bejelentéssel. Ez az igénylő lap a IV. rendű alperesnek nem is állt rendelkezésére. Ezen túlmenően a Korm. rendelet 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján a kérelmezőnek be kellett volna mutatnia a születési anyakönyvi kivonat mellett a házassági anyakönyvi kivonatot is, amennyiben útlevéllel nem rendelkezett, ez azonban nem történt meg. Így tehát a IV. rendű alperes eljárása nem felelt meg a Korm. rendelet 23. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Mivel ezen okiratok hiányában az adásvételi szerződés megkötésére nem kerülhetett volna sor, ezért az okozati összefüggés egyértelműen fennáll. Nem fogadta el az alperesek hivatkozását arra, hogy szándékosan megtévesztették őket az igazolványok kiadása iránti kérelem előterjesztésekor, mert ez csak az alperesek gondatlan magatartásából adódó jogszabálysértéssel együtt vezethetett a kár bekövetkeztéhez, ami megalapozta az alperesek egyetemleges marasztalását.

- [7] A III.-IV. rendű alperes által előterjesztett fellebbezés folytán eljárt másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és kötelezte a III.-IV. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 843.280 forint másodfokú költséget. A le nem rótt 2.500.000 forint fellebbezési illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli. Az ítéletábra teljes körűen osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. A másodfokú bíróság szerint az ügyintéző akkor járt volna el helyesen, ha minden személyes megjelenés útján előterjesztett kérelemre induló közigazgatási eljárás esetén szükséges ügyfél-azonosítást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 17. § (2) és 36. § (2) bekezdése szerint elvégzi. Mivel a III. rendű alperesnél személyazonosító igazolvány kiadására irányuló eljárás is megkezdődött, a Szig.rendelet 23. § (1) bekezdése szerint is el kellett volna végezni a személyazonosítást, a lakcímkártya kiadására pedig csak az azonosítás után, a személyi igazolvány kiadásával együtt kerülhetett volna sor. Mind a III., mind a IV. rendű alperes ügyintézője elmulasztotta annak ellenőrzését, hogy a kérelmező útlevéllel rendelkezik-e, különös tekintettel arra, hogy a megjelent személy nem jelentette be az útlevél elvesztését. A jegyzőkönyvben ez nem szerepel és arra körözüst sem adott ki egyik hatóság sem. Az érvényes útlevélre figyelemmel az ideiglenes személyi igazolvány kiadására nem lett volna lehetőség, annak hiányában pedig házassági anyakönyvi kivonat felmutatása nélkül nem volt erre mód. Hivatkozott a III. rendű alperes irodavezetőjének nyilatkozatára, amely szerint a lakcím igazolványi eljárás megelőzte a személyazonosító igazolvány eljárást, ami ebben az ügyben együtt kellett volna, hogy megtörténjen. Rögzítette az

ítélőtábla, hogy a személyazonosítás során az ügyintézőnek a visszaélések elkerülése érdekében megfelelő gondossággal kell eljárni, figyelemmel arra, hogy az ügyleti forgalom biztonsága szempontjából alapvető okmányok kiadásáról volt szó. Egyetértett abban is az elsőfokú bírósággal, hogy az alperesek jogellenes magatartásával a felperes kára okozati összefüggésben áll. Az ingatlan adásvételi szerződés ingatlan-nyilvántartási bejegyezhetőségének feltétele a lakcím és személyazonosító jel feltüntetése, ami csak lakcímkártyán szerepel, illetve a személyazonosító igazolvány megléte, amivel az elkövető azonosította magát az okiratszerkesztő ügyvéd előtt. Így a III.-IV. rendű alperesek együttes károkozó magatartása teremtette meg a bűncselekmény elkövetésének lehetőségét, ezért az elsőfokú bíróság helyesen marasztalta egyetemlegesen az alpereseket a kártérítésösszegezésében.

Önmagában az a körülmény, hogy a felperes az ingatlanon álló, kis alapterületű, romos épületet nem tekintette meg, a felperes gondatlan magatartását nem alapozza meg. Tény, hogy a perbeli ingatlanon az adásvételi szerződés megkötése előtt többször járt, ezt .. vádlott nyomozás során tett vallomása is megerősítette, az adásvételi szerződés megkötését követően pedig a felperes az ingatlant birtokba vette. Tévesnek tartotta azt a hivatkozást is az ítélet, hogy csak a III. rendű alperesi ügyintéző súlyos, szándékos visszaélés bűncselekmény elkövetése esetén lenne megállapítható a felelőssége, a Ptk. 339. § (1) bekezdése és a 349. § (1) bekezdése alapján ez nem feltétele a kártérítési felelősség megállapításának.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen a III. rendű alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és új határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Jogi érvelése szerint a jogerős ítélet sérti a Szig.rendelet 23. §-át, továbbá a Korm.rendelet 18. §-át. Előadta, hogy úgy járt el ügyintézője, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A lakcímkártya pótlására hivatalból került sor, mivel a kérelmező a régi típusú személyi igazolványa elvesztését jelentette be és korábban lakcímkártya nem került kiállításra a részére. A személyi igazolvány pótlására vonatkozó eljárást is megindította, azonban az a körülmény, hogy később nem jött vissza az ügyintézőhöz és nem fejeződhetett be az egységes eljárás, nem róható az alperes terhére. Ez kizárólag a rosszhiszeműen eljáró kérelmező bűncselekményt megvalósító, megtévesztő magatartásából ered. A Korm.rendelet 2006. október 27-én hatályos szövege szerint járt el az alperesi okmányiroda ügyintézője és a lakcímkártya kiadására hivatalból került sor. Az, hogy az egységes eljárás nem valósult meg, nem róható az alperes terhére. Annak érdekében, hogy a

kérelmező által igényelt okmányt kiadják, a kérelmező személyazonosságát kell igazolni. Ebben az időszakban nem volt egységes elektronikus nyilvántartási rendszer, minden okmányra külön nyilvántartási rendszert alkalmaztak. Amennyiben valaki a régi típusú személyi igazolvány elvesztését jelentette be és korábban nem kapott lakcímkártyát, nyilvánvaló volt, hogy ez a pótlás a lakcímkártyát is érintette. Az ügyintézőnek meg kellett arról győződnie, hogy a kérelmező azonos azzal, aki az okmányt igényli. Az arcképes igazolványok összehasonlítására nem volt mód, mert a különböző nyilvántartások között nem volt szabad az átjárás, így az egyetlen azonosítási módszer az volt, hogy a kérelmező bemondja adatait, az ügyintéző összehasonlítja azokat a számítógépes rendszerben található adatokkal. Az ügyintéző a lakcímkártyát azért állította ki a kérelmező részére, mert régi típusú személyi igazolványa volt és korábban nem igényelt lakcímkártyát. A jogszabály kifejezetten nem rendelkezik arról, hogy a hivatalbóli egységes eljárásban a két okmányt, a lakcímkártyát, illetve a személyi igazolványt egy időpontban kell az ügyfél részére kiadni. Megállapítható, hogy a lakcímkártya kiállítása során eljáró ügyintéző nem volt köteles elkérni a útlevelet, vagy a házassági anyakönyvi kivonatot, ezekre az ellenőrzésekre a születési anyakönyvi kivonat igénylése után, a személyi igazolvány igénylése előtt kellett volna sor kerüljön. Amennyiben az ügyfél a lakcímkártya kiállítása után visszajött volna befejezni a személyi igazolvány kiadására irányuló eljárást, ezek az azonosítások megtörténtek volna. Hivatkozott arra, hogy a jogszabályi garanciák ellenére a hatóságok, hivatalok nem lehetnek minden esetben 100 %-osan védettek az állampolgárok csalárd magatartásával szemben. Ahhoz, hogy az alperes kiadja a lakcímkártyát, elengedhetetlen volt, hogy a személyes adatokat a kérelmező ismerje, ezekhez az adatokhoz pedig a családi sorozat megkezdése előtt hozzájusson. A megtévesztést megvalósító kérelmező ismerte az ingatlan igazi tulajdonosának adatait, ebből következően az igazi tulajdonos vagy nem járt el kellően gondosan vagy jóhiszeműen elmondta az adatait a bűncselekményt megvalósító kérelmezőnek. A bekövetkezett kár kizárólag a bűncselekményt elkövető személy magatartásával hozható összefüggésbe. Államigazgatási alapelv, hogy az ügyintézőnek minden esetben vélelmeznie kell a kérelmező jóhiszeműségét. Amikor az ügyintézőnek a kérelmező bemondja az adatait és az adatok egyeznek a számítógépes nyilvántartásban szereplőkkel, ellenkező bizonyításig az ügyintézőnek el kell fogadnia azok valódiságát.

- [9] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 339. § (1) bekezdését és a 349. § (1) bekezdésében foglaltakat. A III. rendű alperes esetében hiányzik a jogellenesség, mert a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően járt el. A felperes kára a kérelmező megtévesztő magatartásával összefüggésben keletkezett. Önmagában a lakcímkártya és a születési anyakönyvi kivonat kiadása nem alkalmas az adásvételi szerződés megkötésére. Álláspontja

szerint az ítélet tábla nem vizsgálta kellően, hogy az alperesi magatartás valóban releváns oknak tekinthető az oksági folyamatban, illetve egyéb, az ok-okozati összefüggés megállapításánál rendszerint alkalmazott kiegészítő szempontokat sem alkalmazott. Az oksági láncolatban relevánsnak az az ok tekinthető, amely alkalmas az eredmény létrehozására. Utalt az EBH2008.1868. számú döntésre. A károkozót akkor lehet felelőssé tenni az általa okozott kárért, ha e következményekkel a károkozó magatartás kifejtésének időpontjában számolhatott. Olyan távoli okozati összefüggés van az alperes magatartása és a felperest ért kár között, hogy e körülmény alapján az alperes terhére kártérítési felelősséget nem lehet megállapítani.

- [10] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte. Álláspontja szerint a III. rendű alperes eljárása sértette a Szig.rendelet 23. §-át. Hivatkozott a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala (a továbbiakban: KEKKH) állásfoglalásában foglaltakra. A felperes szerint az okozati összefüggés is fennáll, a III. rendű alperes jogszerű eljárása esetén a bűncselekményt nem követhették volna el.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [12] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp.275.§ (2) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között bírálhatta felül.
- [13] A jogerős ítélet a III.-IV. rendű alperest együttes károkozóként egyetemlegesen kötelezte a felperes kárának megtérítésére. Mivel az alperesek nem képeztek a Pp.51.§ a) pontja szerinti egységes pertársaságot, ezért a III. rendű alperes felülvizsgálati kérelme nem terjedt ki a felülvizsgálati kérelemmel nem élő IV. rendű alperesre.
- [14] A felperes a Ptk. 349. és 339.§-a alapján érvényesítette kárigényét a III. rendű alperessel szemben. A Ptk. 349.§ (1) bekezdése szerint államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősség akkor állapítható meg, ha a kár rendes jogorvoslattel nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. A Ptk. 339. § (1) bekezdése kimondja, hogy aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.
- [15] Az ítélet tábla helytállóan állapította meg, hogy a III. rendű alperes nem a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt el a lakcímkártya kiadásánál és ez közrehatott a felperes kárának bekövetkezésében. Ennek megfelelően jogszabálysértés nélkül kötelezte a III. rendű alperest a felperes kárának megfizetésére.
- [16] Az Nytv. 29.§ (4) bekezdése alapján a polgár személyazonosságát - a

személyazonosító igazolványon túl - az érvényes útlevél vagy a kártya Szig.rendelet 23.§ (1) bekezdése értelmében az állandó személyazonosító igazolvány kiadására irányuló eljárásban a kérelmező jogosultságát, személyazonosságát, állampolgárságát és a fényképnek az azonosításra alkalmasságát ellenőrizni kell. Ennek során a kérelem adatait egyeztetni kell az állandó személyazonosító igazolvány vagy a személyazonosságot igazoló más érvényes - vagy a 22.§ (1) bekezdésében meghatározott - okmány adattartalmával, illetőleg a bemutatott okiratokban szereplő adatokkal. A 22.§ (1) bekezdése szerint ha a kérelmező a kérelem benyújtásakor rendelkezik vagy a kérelmezést megelőző évben rendelkezett érvényes állandó személyazonosító igazolvánnyal, és az adatokban nem következett be változás, akkor a 18. §-ban meghatározott okirat helyett a korábbi állandó személyazonosító igazolványát, illetve személyazonosságát igazoló más okmányát kell bemutatnia. Abban az esetben, ha a nyilvántartás szerint az ügyfél rendelkezik személyazonosításra alkalmas okmánnyal, akkor azt a 22.§ (1) bekezdése szerint be kell mutatnia a kérelem benyújtása során. Az Nytv. 29.§ (4) bekezdésének meghatározása szerint a polgár személyazonosságát - a személyazonosító igazolványon túl - az érvényes útlevél vagy a kártyaformátumú vezetői engedély igazolja. E rendelkezésekből következően a lakcímkártya mint hatósági igazolvány kiadás iránti kérelem esetén az eljárás lefolytatása a kérelmet előterjesztő fél személyazonosításával kezdődik. Jelen esetben azonban a III. rendű alperes ügyintézője annak ellenére, hogy a nyilvántartás szerint a kérelmező útlevéllel rendelkezett, azt nem kérte, nem ellenőrizte a személyazonosságát. A hivatal előtt megjelent személy az ingatlan tulajdonosának születési anyakönyvi kivonatát is csak a lakcímkártya átvételét követően kérte ki. A KEKKH is úgy foglalt állást, hogy az érvényes személyazonosításra alkalmas okmány bemutatásától nem lehet eltekinteni, minden esetben eleget kell tenni a Ket. és a Szig. rendelet által előírt személyazonosítás követelményének. A III. rendű alperes eljárása azonban ennek nem felelt meg. Adott esetben egyértelmű jogszabályi előírásról és nem olyan kérdésről van szó, amely a közigazgatási szerv értelmezésére szorul.

- [17] Az ügyben eljáró bíróságok helytállóan mutattak rá, hogy a hatósági igazolványok olyan okiratok, amelyeknek garanciális szerepe van a személyek azonosításában, és a jogügyletek lebonyolításában. Erre tekintettel ezen okiratok kiadása során nem mellőzhető az irányadó rendelkezések pontos betartása. Mindezek alapján a jogerős ítélet nem sérti az Nytv., a Szig. rendelet és a Korm.rendelet rendelkezéseit.
- [18] Helyesen jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes kára a III. rendű alperes jogellenes eljárásával okozati összefüggésben következett be. A Kúria EBH2008.1868. számú elvi döntésében kifejtette: a kár és a jogellenes magatartás közötti oksági láncolatban az a meghatározó közhatalmi cselekvés vagy mulasztás, amely az események rend szerinti lefolyása mellett - az

általános élettapasztalat szerint - alkalmas volt az eredmény, a károsodás létrehozására. A Kúria egyetértett az ítéletábra jogi álláspontjával, miszerint jelen ügyben a III. rendű alperes azon magatartása indította el a károsodást eredményező okfolyamatot, hogy a III. rendű alperes nem a fentiekben ismertetett jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el. A III. rendű alperes jogszabálysértő és felróható magatartása tehát megállapítható. Kétségtelen tény, hogy e magatartás része volt annak az okfolyamatnak, ami a felperes kárának bekövetkezését eredményezte, azaz azzal okozati összefüggésben érte kár a felperest. A fentiekben kifejtettek alapján az ügyben eljáró bíróságok a III. és IV. rendű alperes felelőssége tekintetében helyesen alkalmazták a Ptk. 344.§ (1) bekezdésében foglaltakat. E rendelkezés megsértése - a felülvizsgálati kérelem álláspontjával ellentétben - nem volt megállapítható.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

Ptk. 339., 349.§, 344.§, 168/1999. (XI. 24.) Korm. rendelet,

Záró rész

- [19] A Kúria a Pp.78.§ (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése szerint kötelezte a III. rendű alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [20] A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján a III. rendű alperes illetékmentességére tekintettel a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.
- [21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp.274.§ (1) és (2) bekezdése alapján a III. rendű alperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2016. június 8.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke,	Böszörményiné dr. Kovács	
Katalin	s.k.	előadó
Dr. Pataki Árpád s.k. bíró		bíró,

A kiadmány hitelül:

Vné

tisztviselő